

Hermann Lembke

**Facultatis Iuridicae In Academia Rostochiensi p. t. Decanus Hermannus Lembke
I. U. D. ... Ad Inauguralem Disputationem Dn. Joan. Bernh. Zinzerlingi,
Sternebergensis. Quam In Maiori Auditorio die V. Mensis Iulii Horis ante &
Pomeridianis habebit. Magnificum Dn. Rectorem, Dnn. Professores, Doctores,
Licentiatos ... benevolentia invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735195498>

Druck Freier Zugang

Aufwand für
Kistziff, Beischung, Streit

Proz. + Disp.

H. Lemcke (J.D. Einzeling)

R. U. im 1660.

FACULTATIS JURIDICÆ

In
ACADEMIA ROSTOCHIENSI

Se 7. 6. 1728

p. r.

DECANUS

HERMANNUS Gembke

J. U. D. & Professor Ordinarius

Suo & totius Amplissimi Ordinis
Juridici Nomine.

AD

INAUGURALEM DISPUTATIONEM

DN. JOAN. BERNH. ZINZERLINGI,

Sternebergensis.

Quam

In Majori Auditorio die V. Mensis Julij Horis,
ante 3 Pomeridianis habebit.

MAGNIFICUM DN. RECTOREM, Dnn. Professores, Doctores, Licentiatos, Verbi Divini Ministros, Philosoph. Magistros, totam deniq; Studiosæ Juventutis, ut & aliorum Literatorum Coronam, eâ, quâ decet, benevolentia invitatur.

§ (o) §

Rostochi,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Anno Domini M. DC. LX.

De laude et Friderici Imperatoris, Constitutiones qui dedit Imperatori.

FACULTATIS IURIDICÆ

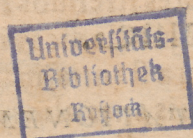
ACADEMIÆ ROSTOCKENSIS

DECANUS

HELMANNUS GUMPERT

Ordinarius Professor Ordinarius

2no & totius Academiæ Ordini

ad

Magistrum D. ROSTOCK

THOMAS BERNHARDT

Stenographus

In A. Rostockensi Academiæ

Magistros & Professores

MAGNIFICENTIA D. N. Rectorum, D. N. Pro-

fectores, Doctores, Licentiatos, Viri Docti

Magistros, Philosophos, Magistros, Licentiatos

et Juvenibus, ut & aliorum Licentiorum

Coram, ea, quæ decet, benivo-

lentia invitat

1807 (10) 30

Rostock,

Typis Heredum NICOLAI KIEL, Acad. Typogr.

Anno Domini M. DC. LX.

L. B. S.

Eaud immeritò Sacratissimus Imperator FRIDERICUS Constitutione suâ, quæ in Codice Justiniano effulget, eruditioni ac literarum studio insignia communicare voluit privilegia, ejusque sectatores strenuos singulari laude ac protectione dignos judicavit; Magna enim Eruditionis & doctrinæ est præstantia, magna ejus vis, magna virtus. Quâ quantò quisquis ante alios excellit, tantò cæteris & melior & benignior evadit; quantò verò minus eâ quisquis est instructus, tantò propius ad brutorum immunitatem accedit. Eruditio quippè hominum animos à prima pueritia præclaris sapientiæ studiis informat, ingeniorum habitudinem ad meliorem rationis usum instruit, ad genitas ignorantiae tenebras, suò à Nobis beneficio depellit. Eruditio lima & norma naturæ, nos ad veram humanitatem componit, asperos animi mores emollit, emendat, nec feros esse finit, ad laudabilemque priscæ sanctitatis cultum nos inflammat. Eruditio à caducarum rerum curis aliena, à turpi pecuniarum quæstu & sordidâ voluptatum fruitione abhorrens, nonnisi arduis de virtute cogitationibus mentes nostras intendit. Hæc, inter alia innumera commoda, docet in prosperis fortunam moderari sapienter; in adversis eandem tolerare fortiter. Hæc Eruditionis luce semel de medio sublatâ quis de DEO Theologus sacra mysteria explicet? fidem orthodoxam adversus hæreticorum contagionem defendat? Quis nodosas Leges
JCrus

Icetus interpretetur & subtili animo diversitatis rationes
 excutiat? Quis Rempubl. in partibus ejus gubernandam su-
 scipiat? in Senatu sententiam providè dicat? populum in
 pace & concordia rectè teneat? Quis humani corporis va-
 letudinem Medicus procuret? vires afflictas restauret?
 Quis continentiae legem Philosophus præscribat? & à vi-
 tiorum turpitudine nos absterreat? Soli præclaræ Eruditio-
 ni vitæ felicitatem; soli solidam pro tot beneficiis gratiam
 debemus. Illa Nos à vulgi communione, & hominum sæce
 disjungit: illa à sordidâ vivendi consuetudine, ad illustri-
 um virorum conversationem, ab obscuro vitæ genere, ad
 splendorum dignitatum fastigia & Principum latera ducit;
 illa immortalibus vitæ ornamentis, divinisq; animi bonis
 afficit, & ut compendium verborum faciam, Eruditio totum
 illuminat orbem & ad obediendum DEO ac Magistratui
 ejus ministro vitam subditorum informat. Hæc cum ve-
 rissima esse Eximius ac Præstantissimus DN. CANDIDA-
 TUS, vel ab ipsâ pueritiâ sensisset, longè excellentissimam
 de Doctrinâ opinionem animò suo induit. Qui Sterne-
 bergæ Ano CHRISTI 1625, sub finem Maji, Patre JUSTO
 ZINZERLINGO, P. L. C. Jurisconsulto celeberrimo, Invi-
 ctissimi Svecorum Regis æ vitæ næq; recordationis GUSTA-
 VI ADOLPHI, & Illustrissimi Oldenburgi Comitis ANTHO-
 NII GUNTHERI Consiliario atq; Arcopagi Sternbergensis
 Adlessores gravissimo. Matre verò Fœmina AGNETA HAH-
 NIA, illius BARTHOLOMÆI CLINGII, hujus Academiæ olim
 Antecessoris per plurimos annos, ut & Illustrissimorum ac
 Celsissimorum Principum Mecklenburgicorum Consilarii
 præcellentissimi Nepte, qui inquam progenitus, utroq; au-
 tem Parente nec dum Septennis, juxta cum Sorore ELISA-
 BETHA vix tunc quadriennium egressa, & fratre FRIDE-
 RICO tum bimulò, orbatus; & Orphanus in ædibus Mater-
 teræ

teræ honoratissimæ *ELISABETHÆ HAHNIÆ*, trium *Excell-*
lentissimorum Jurisconsultorum, D. THOMÆ LINDEMAN-
NI, D. ZACHARIÆ SITMANNI, & hodiè D. ADOLPHI FRIDE-
RICI non *Hagen* Conjugis, piissimè educatus; sub Doctissi-
 mis & Clarissimis, (qui jam decentissimis defunguntur Spar-
 tis, & quorum Nomina commemorare brevis pagina non
 patitur) Præceptoribus, non mediocria humanitatis, arti-
 umq; liberaliū jecit fundamenta; & tunc clarius agnoscens,
 quam digna libero homine sit bonarum Artium cognitio,
 quam longè supra fortunam lubricamq; rerum sortem emi-
 neat doctrinæ contulit semet A. 1642. ad illud Illustre *Nor-*
dalbingorum, Bordesholmi Gymnasium, in quò interces-
 sione Viri Magnifici, *DN. CHRISTIANI CASSII*, Consilarii
Utinensis, à Celsissimo Duce *Holsatiæ DN. FRIDERICO* in
 numerum alumnorum cooptatus, Doctrinæ ibidem & Vir-
 tuti indefessam navavit operam, & nondum biennio exacto,
 propter incendium bellicum, quod tunc in *Holsatiâ* exarse-
 rat, A. D. 1644. brumâ ingruente illinc cum commilitonib9
 emigrare coactus, *Rostochium* hoc resalutavit, & trienni-
 um in hac subsistens *Academiâ*, potius præ cæteris, infor-
 matoribus, Viris in *Philosophia & Philologiâ Excellentis-*
simis, DN. CASPARO MAURITIO, & DN. AUGUSTO VARE-
NIO, *Phil. & Theol. Doctoribus ac Professoribus celebratis-*
simis, utrâq; manu, quod ajunt, non pollice tantum operam
 literis dedit, & interim religiosè cavit, nè morum ejus inte-
 gritas, à fatali illâ, & adversâ virtuti eorum labe, qui Doctri-
 nâ ad bonam mentem aspirant, aliquod deliquium patere-
 tur. Posthæc A. 1647. imminente hyeme, *Juliam Acade-*
miam petiit, in eâq; Professores aliosq; Viros clarissimos,
 præcipuè *Conradum Hornejum*, Theologum, (cujus etiam
 convictor fuerat) *Henricum Hahnium*, *Joan: Mehlhornium*,
Georgium Wernerum, *Josios*, *Hermannum Conringium*, Medic-
 ac Ju-

rispublici, *Joh: à Felde*, *Matheſeos*, *Henr. Julium Scheurl*/
Moralium, *Johan. Brenneccium*, Græc. Liter: *Gerhardum Ti-*
rium, tum Hebr. nunc S.S. Theol: Profefſores, *M. Petrum Mu-*
ſaum, tunc Studioſum, poſt Profefſorem Rintelienſis Acade-
 miæ, *Fridericum Ulricum*, *Georgii Magni illius Theologi Fi-*
lium, *Calixtum* tunc Studioſum, mox Theol. Profefſorem,
 Viros ſanè, doctri-næ ornamentis præcellentes, & nunquam
 ſatis deprædicandos, publicè & privatim docentes ſedulò
 audivit. Intra biennium indè retractus, patrium, A. 1649.,
 reſiſit Lycæum & in eò, quantum per curas domi-natas &
 Domino notas licuit, ſtudia ſua, non per exiguum temporis
 ſpaci-um, diligentiffimè & excoluit & continuavit; illorum-
 que ſeriò ſatagens, omnes alias cogitationes, præ curâ con-
 ſequendæ eruditionis, relictas habuit. Quum verò impen-
 ſæ ſtudioſorum indices deficere fermè inciperent, Divinâ ſa-
 nè providentiâ, peculium aliquod quaſi caſtrenſe, Ephori-
 am videlicet, Generoſorum Adoleſcentium *BOGISLAI ERNE-*
STI à Petersdorff & *ADAMI WEDIGII à Platen* Equitum
 Pomeranorum naſtus, Gryphiswaldiam A. 1651. iter ſuſcepit,
 ibidenq; docendo alios, diſcere non deſiſtens Viros ibidem
 in ueriusq; juris ſcientiæ excellentiſſimæ, nempe *Joachimum*
Volfchovium, *Joachimum Erichium*, *Petrum Stephani*, *Henricum*
Michaelis, ſub cujus præſidio Diſputationem de Probationi-
 bus propriè conſcriptam Marte A. 1653. Menſe Octobri ma-
 gno cum applauſu exhibuit, nec non *Joannem Pomereſchium*;
 ut & *Joannem Michaelis*, S.S. Theol. D. & Eloquentiæ Profeſ-
 ſorem, (cui quoque Spartam præfatam acceptam ferendam
 habuit) coluit & ſæpius conſuluit, publicè & privatim diſ-
 putando ac oppugnando, ſemet in Utroq; Jure exercuit; &
 non exiguâ, imo ſtudiis ſuis proficuâ Magnorum Virorum
Chriſtiani Cochii, *Michaelis Fridelbornii*, *Matthæi Libberri*, *Joan.*
Chriſtophori Sturtzii, Sereniff. Regis Sveciæ in citeriori Po-
 mēra,

490
meraniâ Consiliariorum & Senatoris Gryphiswaldensis,
Cognatorum & Affinium suorum familiaritate, fermè qua-
driennium integrum, ibidem fructus variis artibus & disci-
plinis, maximè verò jurisprudentiæ & scientiâ ad æternæ fa-
mæ templum, non sinè faustis acclamantium votis, vel qua-
drigis albis subvectus properavit. Post A. 1655. sub ipsum
ver, denuò ad Ephoriam citatus, Illustris & Generosi Viri.
Hieronymi Georgii ab Osten, Equitis Mecklenburgici, Consi-
liarii Oldenburgici, Satrapæ Delmenhorstenfis, filium uni-
cè dilectum *CHRISTIANUM GÜNTHERUM* strenue informa-
vit, ipsiq; literas & virtutem instillans, non solum doctiorem
sed etiâ meliorem reddere conatus fuit. Tandem hâc Epho-
riâ post biennium abdicatâ, iter in Belgium Provinciam Vio-
ris doctissimis refertissimam animò sub ad præclara quæq;
incensò versans, DEO rerum omnium nostrarum Modera-
tore sic disponente, in Patriam. A. 1657. retractus fuit; cujus
Mense Sextili, Plurimum Reverendo & Excellentissimo
Theologo *Johan: Georgio Dorscheo*, p. m. cujusq; auctoritate
& commendatione extimam sortitus fuerat Provinciam.)
Sorore ejus unica secundis elocata erat auspiciis; ipsemet ve-
rò in posterum ad hanc usq; horam in hac nostrâ Academiâ
permanfit. Et qui pro Virtute, pro literis & doctrinâ tan-
tum, quantum nemo, ab ipsâ juventute desudavit; qui inter
alias præclaras disciplinas, Jurisprudentiæ, quæ præcipuè
ad magnos honores & dignitates aditû atq; viam patefacit;
vitam suam consecravir, non ita pridem à nobis, nostroque
Collegiò, Summos in Facultate Juridicâ Honores Docto-
rales, qui nil aliud sunt, quam indicia quædam vel testimo-
nia eruditionis, ac Nobilissima Virtutis præmia, sibi tribui
exoptavit. Cujus nos honestissimis votis ac postulatis lo-
cum denegare cum nec vellemus nec valeremus, in pri-
vatò eoque rigidiori examine, Doctrinam & Eruditio-
nem

nem illius in Jurisprudentiâ solidam, experti; dignum eun-
 dem Summis in Utroq; Jure Privilegiis Doctoralibus, una-
 nimitus suffragiis proclamavimus. Qui quanquam senten-
 tias judicijq; nostra de ipsius lata Eruditione non flocci fe-
 cerit; voluit nihilominus, publicè semet sistere, & cuivis
 comprobare, se non esse illis similem, qui cœcò quodam im-
 petu ad Jus ita properant, ut olim cum Pegasò suò Perseus;
 & longè abesse ab illis, qui tùm demum egregios se credunt
 Themidis filios, si legum superficialiâ imbuti cognitione,
 primoribus labris Justinianum delibârunt: Et in eum finem,
die V. Mensis Julii de Impensis Dotis, Funeris & Litis, de quibus in
 foro assidua & quotidiana vertitur disceptatio, in conspe-
 ctu selectissimæ literatorum Coronæ disputare constituit.
 Ad quam solennem & inauguralem Disputationem Te Ma-
 gnifice Dn. Rector, Vos Plur. Reverendi, Consultissimi, Ex-
 perientissimi, Excellentissimi, Dnn. Professores, ceterique
 Omnium Ordinum Cives Academici, Doctores, Licentia-
 ti, Ecclesiæ Ministri, artium & Philos. Magistri, Nobilissi-
 mi ac doctissimi Studiosi, officiosè oramus & peramanter
 invitamus, ut Actum hunc solennem, vestrò auspiciatissimo
 conspectu ritè secundare; disputaturum DN. CANDIDA-
 TUM, vel suis doctissimis discursibus exercere, vel beni-
 gnos ipsimet animos attentasq; aures impartire dignemini.
 Quod si (uti non dubitamus) feceritis. DN. CANDIDATUS,
 devinctus erit Vobis omnibus & singulis memoriâ hujus be-
 neficii sempiternâ. Nos verò, eos nos publicè & privatim
 probabimus, ut nullò tempore, tanto vestro erga Nos favo-
 ri gratitudo nostra quibusvis juncta officiis, defuisse com-
 periat. P. P. Rostochii sub Sigillò Facultatis nostræ ju-
 ridicæ die XXIV. Mensis Junii Anno CHRISTI
 M, DC, LX.

quibus status imperii annum suppeditant salarium. Pedaneis
salarium geminae auri librae, tam sub exordio quam exodio negotio
a partibus aurei, causae 100. aureos superante N. 82. c. 9. c. 11. vers.
Nostri moribus passim ferè obtinere fertur, ut ordinarii & qui
gemata accipiant *δικαστικά*. His iudicum sportulis accensentur
apparitoribus & exsecutoribus negotiorum ministrantur *τ. τ. C.*
l. 2. C. de plus pet. N. 112. c. 2.

Th. XXXII. Causae ob quas debentur, geminae praecipuae
tus Processus & Victoria. Ille sub se complectitur 1. Temeritatem
inf. de jud. 2. Contumaciam l. 13. §. 2. l. 15. C. de jud. 3. Moram
iniquam l. 4. C. h. Harum causarum intuitu debita impensa in
exiguntur, etiam ante ulteriorem processum, nec adeo strictè
da litis. Poterit tamen ejusmodi exactio & condemnatio, si
usq; ad sententiam a iudice suppleri.

Th. XXXIII. Regula de condemnando in impensas succubum
locum habet, si controversia sit Civ. s. Crim. *l. f. C. h. l. 3. C. qui*
quedam crimina. & inf. de dol. & cont. Exiit ea efficacia & vi
litigandi causa fuerit *l. 79. de jud. l. 78. §. 2. de leg. 3. Lindem. JC. pr.*
galus exerc. Justin. 10. th. 14. Nulla namq; temeritas imputari po
altercandi causa. Quapropter impensae compensantur h. e. qui
pendia facta sibi habet *l. pen. §. 1. C. h. auth. post. jus j. C. de jud. N. 12.*
causae, varie tractant Dd., earumq; alii breviorē, alii prolixiorē
qui ob angustiam iniri hic nequit. Interim arbitrio iudicis com
putandae; ei n. incumbit aestimare causam ex qualitate facti
arg. l. 38. de R. v. l. 9 C. unde vi. Insuper privilegio aliquo gaudent
humanioresq; aut prorsus nullas praestent sportulas: quod & p
si succumbat; quamvis alias eodem destituatur *l. f. C. h. l. 12. §. 4.*

Th. XXXIV. Petit victor impendia illa l. actione, l. solā
tione. Jure actionis peti volunt Dd. 1. Actione ex stipulatu, si
per iis victori refundendis convenerit. 2. Actione ex statuto
to alicujus loci super condemnatione in ea cautum sit. 3. Actio
cet sententia super iis lata. *l. 3. C. h.* Extra hos casus remedium
pens in officio ponitur iudicis, quod mature implorandum
tiae latae *l. 42. de re jud.* Quod si petita non fuerint, iudex non
condemnare *arg. l. 13. §. 6. C. de jud.* potest tamen ex officio, licet
supplere *arg. l. 25. §. 8. de ed. ed.* Censetur v. Imploratus, qui
sibi in eas condemnari rogat, vel tacitè. Posterius fieri putat
clausulam hanc salutarem: PETO MIHI JUS ET JUSTITIAM AD
MODO; aliamvè æquipollentē annexerit, aut in fine libelli

C

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

Patch Reference numbers on left